

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม
และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ ๒๑๐๓ / ๒๕๕๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายสรวรงค์ แสงบัลลังค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๕๑๐ คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกษิต ภิรมย์	๒. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๓. นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันท์	๔. นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี
๕. รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก	๖. นายเชษฐา อนุจรี
๗. นางสาวชลลดา เมฆราตรี	๘. นางสาวชะวาลัทธ์ ชินธรรมมิตร
๙. นายชัชวาลย์ ชื่นใจ	๑๐. นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร
๑๑. นายทวีศักดิ์ อนุธรรมพันธ์	๑๒. นายทองคำ แก้วพรม
๑๓. นางสาวธำรงค์ลักษณ์ ลาพินี	๑๔. นายธีระพงศ์ ปังศรีวงศ์
๑๕. นายนิกร จำนง	๑๖. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง
๑๗. นายนิยม เวชกามา	๑๘. นายนิรันดร เอื้องตระกูลสุข
๑๙. รองศาสตราจารย์นุชทิพย์ บรรจงศิลป์	๒๐. นายบรมเมศร์ ธีระคำศรี
๒๑. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๒๒. นายประดิษฐ์ เอี่ยมสำอางค์
๒๓. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	๒๔. รองศาสตราจารย์ปานเทพ รัตนากร
๒๕. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	๒๖. นางสมหญิง บัวบุตร
๒๗. นายสรวรงค์ แสงบัลลังค์	๒๘. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์
๒๙. ว่าที่ร้อยตรี สุรพล ดวงแข	๓๐. นายองอาจ วงษ์ประยูร
๓๑. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๓๒. นายอุทัย หรินทรานนท์
๓๓. นายอลงกรณ์ มหรรณพ	๓๔. รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ไสละสุต
๓๕. นายอำนาจ คลังผา	๓๖. นางेमอร สิ้นธุ์ไพโร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายธานี สาครสินธุ์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. แทน นายประเสริฐ บุญชัยสุข ซึ่งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

อนึ่ง นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นิกร จำนง

(นายนิกร จำนง)

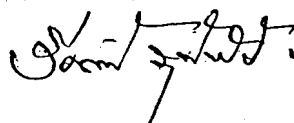
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๔

สำเนาถูกต้อง

(นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายนิพนธ์ เล็กใบ /ร่าง

นางปาลิตา รามอยู่ /พิมพ์

นางพรรณณี เอ็มสุวรรณ /ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ - นายนิพนธ์ เล็กใบ

- นายกิตติพงศ์ คงเรือง

- นายเจริญพร มูลวงศ์

- นายอำพล ปิ่นม่วง

- นางพรรณณี เอ็มสุวรรณ

ครั้งที่ ๒ - คณะทำงานฯ สำนักกรรมการ ๑

ครั้งที่ ๓ - นายวีระพันธ์ มุขสมบัติ

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายสุวรรณค์ แสงบัลลังค์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๑,๕๑๐ คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. (นายเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายธานี สาครสินธุ์ เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. แทน นายประเสริฐ บุญชัยสุข ซึ่งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายนิกร จำนง	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายกษิต ภิรมย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นางสาวชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษุ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายเจษฎา อนุจारी	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายอำนาจ คลังผา	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๙) นางเอมอร สินธุ์ไพร	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๑๐) นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันท์	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๑๑) รองศาสตราจารย์เจษฎ์ โทณะวณิก	เป็นกรรมาธิการที่ปรึกษา
(๑๒) นายองอาจ วงษ์ประยูร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นางสาวชลลดา เมฆราตรี	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๔) นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๕) นายสุวรรณค์ แสงบัลลังค์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๖) นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

อนึ่ง นายจรัสพงษ์ สุรัสวดี โฆษกคณะกรรมการ ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ คือ

(๑) นายกรณ์ จาติกวณิช	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ
(๒) นายธนิตพล ไชยนันทน์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก
(๓) นายวิมล จันทโรทัย	อธิบดีกรมประมง
(๔) นายมนโพนศ หัวเมืองแก้ว	อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
(๕) นายสัญญาชัย จุลสมนต์	ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

๓. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้ง นายวิพนธ์ เล็กใบ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงาน คณะกรรมการการพลังงาน สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กรมปศุสัตว์

(๑) นายสุเทพ ยิ้มละมุล	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
(๒) นายกฤตดิคุณ แจ่มสุทิมล	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นายสุวีระ ไชยรัตน์	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๔) นายสมบัติ ศุภประภากร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายสิทธิพร อนันต์จินดา	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นางสาวสุมาลี จำเจริญ	นิติกรปฏิบัติการ
(๗) นางสาวลาวรรณ แก้วเอียด	เจ้าพนักงานสัตวบาล

๔.๒ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑) นางสาวฟ้า ละออง	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
(๒) นายถิรเดช ปาละสุวรรณ	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ
(๓) นางสาวกิตติยาภรณ์ เอี่ยมสะอาด	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
(๔) นางสาวศิรินทิพย์ เข้มทอง	นายสัตวแพทย์

๔.๓ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

นายธนภฤต รัตนพันธ์	นิติกรชำนาญการ

๔.๔ สำนักงบประมาณ

นายสุพจน์ สำราญจิตต์	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๕.๑ กรมปศุสัตว์

(๑) นายอภิรักษ์ สุทธิสังข์	รองอธิบดีกรมปศุสัตว์
(๒) นายคมสัน รุ่งเรือง	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๓) นายมารุต เชียงเถียร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ

- (๔) นายยุชจิระ บัณฑกุล นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๕) นายอดิศักดิ์ เสนวนาค นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(๖) นายอัชฎเลาะ วารีศรี นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ
(๗) นางกัลยาศิริ กลิ่นอาย นิติกรปฏิบัติการ
(๘) นายภูมินทร์ หมื่นละม้าย นิติกรปฏิบัติการ
(๙) นายแสนศักดิ์ เหลืองเกื้อกุลชัย นิติกรปฏิบัติการ
(๑๐) นายอนุชาติ ศิริรัตน์ เจ้าพนักงานสัตวบาลอาวุโส
- ๕.๒ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
นางจีระพรรณ สว่าง นิติกรชำนาญการ
- ๕.๓ กรมประมง
(๑) นายประเทศ ขอรักษ์ ผู้อำนวยการกองนิติการ
(๒) นายยานยนต์ สราญรมย์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวเสาวมล ภูติกา นักวิชาการประมง
- ๕.๔ สำนักงบประมาณ
(๑) นางเยาวลักษณ์ มานะตระกูล ที่ปรึกษาสำนักงบประมาณ
(๒) นางสาวอิศรา ธนาวุฒิ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ
- ๕.๕ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(๑) นายทรงยศ ลังการ์พินธุ์ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๒) นายจุมพล ศรีจิงศิริกุล นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
(๓) นายณกันันท์ จันทระชโลธร นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
- ๕.๖ สมาคมป้องกันการทารุณกรรมสัตว์แห่งประเทศไทย
(๑) นายภูชิต ทรัพย์เสริมสิน
(๒) นางสาวภารตี รัชรุ่งเรือง
(๓) นางสาวลดาวัลย์ บุญชด
(๔) นางสาวอรุณฤดี พันขวง
- ๕.๗ เครือข่ายต่อต้านการค้าสุนัข
นายดลชนก บุญโยทยาน
- ๕.๘ มูลนิธิรักษาสัตว์ป่า
(๑) นายจิรายุ เอกกุล
(๒) นายทศพร กลั่นแก้ว
(๓) นางสาวแนนซี่ ลิน กีบสัน
(๔) นางสาวปิยะวรรณ ตั้งสกุลสถาพร

๕.๙ มูลนิธิเพื่อสัตว์ป่า

Mr.Edwin Wiek

๖. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๖.๑ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑) นายณรงค์ มหรรณพ

ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

(๒) นายสุนทร ฉายวัฒน์

ผู้อำนวยการส่วนคุ้มครองสัตว์ป่า

(๓) นายชัยนิรุจน์ มะลิวัลย์

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

๖.๒ กรมบัญชีกลาง

(๑) นางสาวเขาวนุช วิทยาภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

(๒) นางสาวรัชนีวรรณ แสงสาคร

นิติกรปฏิบัติการ

(๓) นางสาวพรารวี รักการดี

นิติกรปฏิบัติการ

๖.๓ กรมประมง

(๑) นายสุรจิตต์ อินทรชิต

รองอธิบดีกรมประมง

(๒) นางกานต์พิชชา พึ่งพร

นิติกรชำนาญการพิเศษ

๖.๔ องค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

นายวิศิษฐ์ วิชาศิลป์

รองผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์

๗. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ คือ

นายเหวง โตจิราการ

๘. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
หมวด ๒ องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๓ สถานสงเคราะห์สัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๖	มีการแก้ไข
หมวด ๓/๑ การอุทธรณ์	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๖/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

หมวด ๔ การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายเกียรติยศ โรเยอร์ โลหนันท์ และนางสาวชลลดา เมฆราตรี (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุอันสมควร และให้การกระทำต่อไปนี้ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ด้วย

(๑) การเขียน ทูตตี ฟัน แทง เผา ลวก หรือกระทำการอื่นใดในลักษณะที่มีผลให้สัตว์ ได้รับความทุกข์ทรมาน พิการ หรือตาย โดยไม่จำเป็น

(๒) ใช้สัตว์ในการกระทำที่ผิดกฎหมาย หรือใช้ทำงานจนเกินสมควรหรือใช้ทำงาน อันไม่สมควรแก่ประเภท ชนิดและสภาพของสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อสัตว์นั้นเจ็บป่วย ชรา อ่อนอายุ ใกล้คลอด หรือพิการ

(๓) ใช้ยา หรือสารพิษ หรือสารอันตรายต่อสัตว์ ให้สัตว์ได้รับอันตรายหรือความทุกข์ ทรมาน หรือตาย

(๔) ใช้พาหนะที่ไม่เหมาะสมแก่การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ ทำให้สัตว์ต้องได้รับความ ทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) เลี้ยงหรือกักขังสัตว์ในที่คับแคบ ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย

(๖) นำสัตว์ที่เป็นอริกันไว้ในที่เดียวกัน

(๗) พรากแม่และลูกสัตว์ที่ยังไม่หย่านม เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

(๘) ทอดทิ้งสัตว์เพื่อให้พ้นภาระ

(๙) ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมานหรือตายจากการอดอยากขาดอาหาร น้ำ หรือการพักผ่อน

(๑๐) เจ้าของสัตว์ไม่ให้การดูแลรักษาเมื่อสัตว์เจ็บป่วย

(๑๑) ใช้ยาพิษหรือสารพิษเพื่อให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานหรือตาย

(๑๒) กระทำการใด ๆ ให้สัตว์ต้องเสียรูปร่างหรือพิการโดยไม่จำเป็น

(๑๓) การนำสัตว์มาต่อสู้หรือปะลองกำลังกัน โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

(๑๔) ฆ่าสัตว์ หรือทำร้ายสัตว์ โดยลูกแก่โทษ

(๑๕) พันธนาการสัตว์เป็นเวลานานเกินความจำเป็นหรือด้วยเครื่องพันธนาการที่ไม่เหมาะสม

(๑๖) ใช้สัตว์เลือดอุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นเหยื่อหรือเป็นอาหารสัตว์อื่น

(๑๗) บริโภคสัตว์ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเฉพาะสัตว์มีกระดูกสันหลัง

(๑๘) สังวาสหรือใช้สัตว์ประกอบกามกิจ

(๑๙) สนับสนุนหรือมีส่วนให้ผู้อื่นกระทำการทารุณกรรมสัตว์

(๒๐) การกระทำอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเหวง โตจิราการ ขอแปรญัตติให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘ (๙/๑) และ (๙/๒) เป็นดังนี้

“(๙/๑) การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัยทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อันมีจุดมุ่งหมาย ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ การป้องกันประเทศ ความมั่นคงภายในประเทศ ทั้งนี้ควรดำเนินการ โดยที่มีให้สัตว์ทดลองได้รับความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร

(๙/๒) การฝึกสัตว์ เพื่อประโยชน์ ในราชการทหารและตำรวจ ในการช่วยมนุษย์ในการ ประกอบสัมมาอาชีพ ทั้งนี้ควรดำเนินการโดยที่มีให้สัตว์ที่ได้รับการฝึก ได้รับความเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมาน โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๕ การจัดสวัสดิภาพสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

มีการแก้ไข

หมวด ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙/๑	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๓๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑	ไม่มีการแก้ไข

๙. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการคุ้มครองมิให้สัตว์ถูกกระทำการทารุณกรรม โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สัตว์ได้รับความคุ้มครองตามธรรมชาติของสัตว์อย่างเหมาะสม รวมทั้งเพื่อเป็นการบูรณาการภารกิจร่วมกับส่วนราชการอื่น คณะกรรมการจึงตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

๙.๑ ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติบทนิยาม “สัตว์” หมายความว่า สัตว์เลี้ยงหรือสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และบทนิยาม “สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติมนุษย์นำมาเลี้ยงไว้เพื่อเป็นเพื่อน เพื่อใช้งาน เพื่อใช้เป็นอาหาร หรือเพื่อใช้ในการแสดง ไม่ว่าจะมิใช่เจ้าของหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่มีใช้สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่มนุษย์นำมาเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น ในบทนิยามดังกล่าวยังมีความหมายไม่ครอบคลุมถึงสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง เนื่องจากสัตว์ดังกล่าวอยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น เพื่อให้การป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ครอบคลุมถึงสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของผู้ได้รับอนุญาตที่มนุษย์นำมาเลี้ยง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงควรเร่งรัดออกกฎหมายลำดับรองหรือกฎหมายอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม และบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำทารุณกรรมสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองให้มีประสิทธิภาพ

๙.๒ การบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ควรควบคู่ไปกับมาตรการในการส่งเสริมหรือประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อมิให้มีการกระทำการทารุณกรรมสัตว์และมีการจัดสวัสดิภาพสัตว์อย่างเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลสัตว์และเนื่องจากในปัจจุบันมีการรณรงค์ให้ประชาชนบริจาคเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ ดังนั้น เพื่อให้การบริจาคเงินได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนจึงควรมีระบบการตรวจสอบการดำเนินการขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ รวมทั้งการใช้จ่ายเงินขององค์กรดังกล่าว

๙.๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จำเป็นที่จะต้องมีการออกกฎหมายลำดับรองหรือกฎหมายอนุบัญญัติ เพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในเรื่องการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งรัดในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์

๙.๔ การกระทำอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๑๗ นั้น เป็นหลักสากลที่สหประชาชาติและสหภาพยุโรปได้ให้การยอมรับ แต่สำหรับสังคมไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามมาตรฐานสากล เมื่อมีการกระทำทารุณกรรมสัตว์เกิดขึ้นก็จะใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อนำผู้กระทำผิด มาลงโทษซึ่งขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ดังนั้น เมื่อมีการกระทำทารุณกรรมสัตว์ เช่น การเลี้ยงสัตว์ ฟันแทง หรือรดน้ำร้อน น้ำกรดต่อสัตว์เพื่อระบายโทสะ การนำสัตว์ออกมาขอตานโดยไม่จำเป็น การนำสัตว์ พิการมาจัดแสดงหารายได้อย่างไม่เหมาะสม การขายหรือสารพิษในการกระตุ้นให้สัตว์ทำงานหนัก การพราก ลูกพรากแม่สัตว์ หรือนำสัตว์ที่เป็นอริมากรังไว้รวมกันเพื่อตึงดูดยุขหรืออ้างว่าเป็นการฝึกสัตว์ การกักขัง สัตว์ในที่คับแคบหรือพันนาการด้วยเชือกโซ่ที่สั้นให้ต้องทุกข์ทรมานหรือตาย การบริโภคหรือใช้สัตว์เลือดอุ่น เป็นเหยื่อทั้งที่ยังมีชีวิต การใช้สัตว์ประกอบกามกิจ หรือการสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำการทารุณสัตว์ เป็นต้น การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำทารุณกรรมสัตว์ตามมาตรฐานสากล ดังนั้น คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์จึงควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็น การทารุณกรรมสัตว์ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำที่เป็น การทารุณกรรมสัตว์

๙.๕ การนำสัตว์มาใช้เพื่อการศึกษา ทดลอง วิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันมี จุดมุ่งหมายที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติ ควรจะต้องมีการตราเป็นกฎหมายเฉพาะ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ และใน ระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ใช้บังคับ รัฐมนตรีควรออกประกาศ ตามมาตรา ๑๘ (๑๑) เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทดลองสัตว์เพื่องานทาง วิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมไปพลางก่อน และให้ถือว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่เข้าลักษณะของการทารุณกรรม สัตว์

๙.๖ ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ในส่วนของกรมปศุสัตว์อาจมี ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น ควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยเหลือในการ ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

๑๐. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมและข้อสังเกตของ คณะกรรมาธิการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร)
เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมจึงควรได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกกระทำการทารุณกรรม และเจ้าของสัตว์ซึ่งนำสัตว์มาเลี้ยงจะต้องจัดสวัสดิภาพให้เหมาะสมตามประเภทและชนิดของสัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การขนส่ง การนำสัตว์ไปใช้งาน หรือใช้ในการแสดง ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เพื่อให้สัตว์ได้รับการคุ้มครองตามธรรมชาติของสัตว์อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่โคชปกติเลี้ยงไว้เพื่อเป็นสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้สอย สัตว์เลี้ยงเพื่อใช้เป็นอาหาร หรือสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ในงานเกษตร เช่น สุนัข หมู ไก่ กระบี่ ช้าง ชูคร เป็ด ไก่ หรือสัตว์เลี้ยงอื่น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์ที่เลี้ยงไว้เพื่อใช้ในงานประมง

(๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์ป่าสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

(๒) สัตว์น้ำตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์น้ำสงวน

(๑๖) สัตว์อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า สัตว์ที่โดยปกติมนุษย์นำมาเลี้ยงไว้เพื่อเป็นเพื่อนเพื่อใช้งาน เพื่อใช้เป็นอาหาร หรือเพื่อใช้ในการแสดง ไม่ว่าจะมียาของหรือไม่มีก็ตาม และให้หมายความรวมถึงสัตว์ป่าที่มีใช้สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่มนุษย์นำมาเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ ที่ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน *ที่ส่งเสียไป* ทุพพลภาพ หรืออาจมีผลทำให้สัตว์นั้นตาย

“ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลของการกระทำใด ๆ ต่อร่างกายหรือจิตใจสัตว์ อันเป็นผลทำให้สัตว์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด หรือความกลัว ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการดูแลให้สัตว์มีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีที่อยู่ อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองหรือผู้ซึ่งเจ้าของกรรมสิทธิ์มอบหมายให้ดูแลสัตว์ด้วย

“องค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า คณะบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“สถานสงเคราะห์สัตว์” หมายความว่า สถานที่สำหรับใช้เลี้ยงสัตว์ ช่วยเหลือและอนุบาลสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งหรือไม่มีเจ้าของ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกัน การทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการศาสนา อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ นายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสี่เจ็ดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์หรือผู้แทนสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการป้องกันการทารุณกรรม หรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง หากวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทนก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย

หรือหย่อนความสามารถ

- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) พ้นจากการเป็นคณบดีคณะสัตวแพทยศาสตร์ ผู้แทนสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ หรือผู้แทนสถานสงเคราะห์สัตว์ ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในฐานะนั้น

มาตรา ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และมาตรการในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ต่อรัฐมนตรี

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓/๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีแก่ผู้บริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อใช้ในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔/๑) กำกับดูแลและประเมินผลการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔/๒) กำหนดแนวทางในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนเข้าใจและมีส่วนร่วมในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔/๓) จัดทำรายงานประจำปีสรุปผลการปฏิบัติการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๔/๔) กำกับดูแลการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกรมปศุสัตว์ที่ได้รับบริจาคเพื่อใช้ในการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔/๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐/๑ ให้กรมปศุสัตว์มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า การจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง การจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง การจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง การจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง การจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบสวน ศึกษา และวิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า และการจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำนโยบาย แผน และมาตรการในการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า เสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) สืบสวนและจัดทำทะเบียนองค์กรจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองและสถานสงเคราะห์สัตว์ป่าที่ขึ้นทะเบียนและไม่ได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการนำสัตว์ป่าขึ้นทะเบียน

(๓) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า

(๔) รับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อใช้ในการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า

(๕) ประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนองค์กรจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองและสถานสงเคราะห์สัตว์ป่า ในการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า และการจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า และการจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามนโยบาย แผน และมาตรการในการป้องกันการทำลายธรรมชาติและสัตว์ป่า และการจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒

องค์กรจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง

มาตรา ๑๑ คณะบุคคลหรือนิติบุคคลใดมีวัตถุประสงค์หรือดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทำลายธรรมชาติหรือการจัดการสัตว์ป่าคุ้มครอง และไม่มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองก่อนนายทะเบียน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ องค์กรจัดการสัตว์ป่าคุ้มครองอาจได้รับการสนับสนุนจากกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในการดำเนินกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดเครือข่ายอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๓) การจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการป้องกันการทารุณกรรม หรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๔) การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๕) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๖) การอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ใดดำเนินกิจกรรม โดยฝ่าฝืนกฎหมาย หรือมีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือกระทำการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือและกำหนดระยะเวลาให้ระงับการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว หากองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีอำนาจ เพิกถอนการขึ้นทะเบียนขององค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์นั้นได้

หมวด ๓ สถานสงเคราะห์สัตว์

มาตรา ๑๔ เพื่อสนับสนุนการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ให้ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ไม่มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง หรือดำเนินกิจกรรมในลักษณะ ไม่แสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน มีสิทธิขอขึ้นทะเบียนเป็นสถานสงเคราะห์สัตว์

ต่อนายทะเบียน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๔ แล้ว อาจได้รับการสนับสนุนจากกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์

(๒) การควบคุมปริมาณสัตว์และการป้องกันโรคระบาดสัตว์ภายใน สถานสงเคราะห์สัตว์

(๓) การอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมหรือการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินหรือสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ผู้ซึ่งจัดตั้งสถานสงเคราะห์สัตว์อาจร้องขอให้กรมปศุสัตว์ช่วยเหลือ เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคสอง ให้กรมปศุสัตว์พิจารณาให้ความช่วยเหลือ ตามความเหมาะสม หรือประสานให้หน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือต่อไป

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าสถานสงเคราะห์สัตว์ที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มีวัตถุประสงค์ในทางการเมือง หรือดำเนินกิจกรรมในลักษณะที่เป็นการแสวงหากำไรหรือรายได้ มาแบ่งปันกัน หรือกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์หรือไม่จัดสวัสดิภาพสัตว์ให้เหมาะสม ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือและกำหนดระยะเวลาให้สถานสงเคราะห์สัตว์ปฏิบัติให้ ถูกต้องและเหมาะสม หากสถานสงเคราะห์สัตว์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียน มีอำนาจเพิกถอนการขึ้นทะเบียนของสถานสงเคราะห์สัตว์นั้นได้

หมวด ๓/๑

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๖/๑ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่ง

มาตรา ๑๖/๒ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๖ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการ จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

มาตรา ๑๖/๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๖/๑ และมาตรา ๑๖/๒ ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔

การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการทารุณกรรมสัตว์โดยไม่มีเหตุ อันสมควร

มาตรา ๑๘ การกระทำดังต่อไปนี้ ไม่ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์ตามมาตรา ๑๗ (๑) การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหาร ทั้งนี้ เฉพาะสัตว์เลี้ยงเพื่อใช้ที่โดยปกติมีการ บริโภคเป็นอาหาร

- (๒) การฆ่าสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
- (๓) การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- (๔) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่สัตว์แพทย์เห็นว่าสัตว์ป่วย พิการ หรือบาดเจ็บ และไม่สามารถเยียวยาหรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดได้โดยปราศจากความทุกข์ทรมาน
- (๕) การฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมหรือความเชื่อทางศาสนา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
- (๖) การทำอันตรายหรือฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายแก่ชีวิต หรือร่างกายของมนุษย์หรือสัตว์อื่น หรือป้องกันความเสียหายที่จะเกิดแก่ทรัพย์สิน
- (๗) การกระทำใด ๆ ต่อร่างกายสัตว์ซึ่งเข้าลักษณะของการประกอบวิชาชีพ การสัตวแพทย์โดยผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับยกเว้นให้กระทำได้โดยไม่ต้อง ขึ้นทะเบียนและได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์จากสัตวแพทย์สภา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการสัตวแพทย์
- (๘) การตัด หู หาง ขน เขา หรืองาโดยมีเหตุอันสมควรและไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์
- (๙) การจัดให้มีการประลองหรือการต่อสู้ของสัตว์ตามประเพณีท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
- (๑๐) การกระทำอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้สามารถกระทำได้เป็นการเฉพาะ
- (๑๑) การกระทำอื่นใดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดย ศัพท์พิเศษ คำแนะนำ ของ คณะกรรมการ

หมวด ๕

การจัดสวัสดิภาพสัตว์

- มาตรา ๑๙ เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ของตน ให้เหมาะสม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ และอายุของสัตว์
- มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใด ๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของตนโดยไม่มีเหตุอันสมควร การกระทำตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองให้แก่ ผู้ซึ่งประสงค์จะนำสัตว์ไปดูแลแทน
- มาตรา ๒๑ การขนส่งสัตว์ การฝึกสัตว์ หรือการนำสัตว์ไปใช้งานหรือใช้ในการแสดง หรือใช้ในการต่อสู้ตามประเพณีท้องถิ่น เจ้าของสัตว์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภท ชนิด ลักษณะ และอายุของสัตว์

หมวด ๖
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกเจ้าของสัตว์ ผู้แทนองค์กรจัดสวัสดิภาพสัตว์ ผู้ดูแลสถานสงเคราะห์สัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อดำเนินการตรวจสอบ เมื่อได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทารุณกรรมสัตว์หรือจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) สั่งให้หยุดซึ่งยานพาหนะเพื่อดำเนินการตรวจสอบ เมื่อได้รับแจ้งหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทารุณกรรมสัตว์หรือจัดสวัสดิภาพสัตว์ไม่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากของสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าถูกฆ่าหรือถูกทารุณกรรม รวมทั้งเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๕) นำสัตว์ที่ถูกทารุณกรรมไปตรวจรักษาหรือช่วยเหลือสัตว์ที่ตกอยู่ในภัยอันตราย ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์นั้นไม่มีเจ้าของ

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๒) เพื่อทำการตรวจค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นเข้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ จะมีการยกย่าย ชุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ดำเนินการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดสัตว์เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตาม (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจมอบหมายให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์หรือผู้อื่นรับผิดชอบดูแลสัตว์นั้นจนกว่าจะสิ้นสุดการพิจารณาคดี ทั้งนี้ ในการดูแลสัตว์ให้กระทำตามความเหมาะสม และหากจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔

การดำเนินการตามวรรคสาม ให้ผู้เป็นเจ้าของสัตว์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจนสิ้นสุดการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พบสัตว์ถูกปล่อย ละทิ้ง หรือไม่มีเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้แก่สัตว์ตามความเหมาะสม

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่พบสัตว์ตกอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บสาหัส และสัตวแพทย์เห็นว่าการให้สัตว์มีชีวิตอยู่ต่อไปจะได้รับความทุกข์ทรมาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

การฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จะต้องดำเนินการโดยสัตวแพทย์ และในกรณีที่สัตว์นั้นมีเจ้าของต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสัตว์

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๒ ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของสัตว์หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๙ เจ้าของสัตว์หรือผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และปรับวันละไม่เกินสองหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๒๙/๑ ในกรณีที่ศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใด เนื่องจากกระทำความผิดตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ และมีข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานแสดงให้เห็นว่า หากสัตว์ยังอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิดอาจจะถูกทารุณกรรมหรือได้รับการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ไม่เหมาะสม ศาลอาจสั่งริบสัตว์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดในคดีนั้นให้แก่กรมปศุสัตว์ เพื่อดำเนินการจัดสวัสดิภาพตามความเหมาะสมต่อไป

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ
ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

.....

.....